

[Christmas Møller.]

Men hvis det ærede Medlem med sin Bemærkning vil sige, at Forholdene har udviklet sig saa voldsomt og katastrofalt, at den store Gæld i Forhold til de ændrede Prisforhold rammer saa overmaade mange Mennesker, saa at det derfor maaske vil være naturligt og rimeligt at søge en generel Ordning, saa siger vi for vort Vedkommende, at vi i en kritisk Tid som den nuværende naturligvis ikke vil afvise en Drøftelse af et saadant Spørgsmaal. Men jeg tror, man skal være overmaade varsom med endogsaa blot Forslags Fremsettelse paa dette Omraade, hvis man ikke har Sikkerhed for deres Gennemførelse; thi saadanne Forslag kunde meget nemt gøre ubodelig Skade paa Realkreditte og anden Kredit her i Landet.

Paa samme Maade siger jeg til det ærede Medlem angaaende Spørgsmaalet om Nationalbanken, at det ærede Medlems Glubskhed, som var saa overmaade stor, da det ærede Medlem var nyvalgt i 1909, synes alligevel at være gaaet af ham gennem Aarene, og det synes, som om han paa en ganske anden Maade hygger sig nogenlunde godt, kan jeg sige, ved det borgerlige Samfunds forskellige Aktieselskaber, det være sig Banker eller andet. Jeg tror da ogsaa, at det vil være nok saa rimeligt og naturligt ikke at rejse Stridsspørgsmaal paa dette Omraade, ikke at rejse det meget vanskeligt afgørlige Spørgsmaal, om Samfundet er bedst tjent med, at Seddeludstedelsen er paa en kontrolleret, men dog privat Banks Haand, eller den er i Statens Haand, eller om det System, som man til Eksempel har i Sverige, maaske er at foretrække for de to Systemer, jeg nævnte.

Naar den højtærede Statsminister i sin Erklæring har talt om offentlige Arbejder, og at offentlige Arbejder vil blive iværksat i stor Udstrækning, siger vi, at offentlige Arbejder kan naturligvis i en trang økonomisk Tid benyttes, men jeg tror, den højtærede Statsminister vil være enig med os i, at naa meget ad den Vej kan man ikke — under tidligere Kriser har vi set det. Der er aldrig anvendt saa mange Penge til offentlige Arbejder her i Landet som i 1920—1924, navnlig i 1920—1922, og naar man nu ofte har bebredt det daværende Flertal og den daværende Regering, at den forøgede Gælden i den Periode, og nu under Valgkampagnen har hørt fra de ærede Regeringspartier, hvorledes de sparede, medens der den Gang brugtes Penge, maa jeg sige, at de brugtes jo netop for at bekæmpe en Arbejdsløshed gennem offentlige Arbejder, men jeg tror ogsaa, man maa have Lov at

sige, at Resultaterne af det, der blev udført fra 1920 til 1922, var ikke i særlig Grad tilfredsstillende.

I Anledning af Spørgsmaalet om at skabe Byggevirksomhed i Landet vil jeg om de Lovforslag, der ligger til Behandling i det høje Landsting, sige, at vi har ikke for vort Vedkommende i den Forstand afvist Lovforslagene, at vi siger, der ikke kan forhandles om dem, og saa vidt jeg ved, forhandles der da ogsaa videre nu, hvor Regeringens Sind er blevet mere blidt, om demovre i det andet høje Ting.

Regeringen vil stille Forslag om yderligere Understøttelser. Jeg gør opmærksom paa, at den Arbejdsløshedslov, som blev vedtaget ved Forliget af 21. Juni i Aar, betyder efter Finansministerens Ord paa Finanslovforslaget for 1933—34 5½ Mill. Kr.s øget Udgift for Staten. Jeg tør ikke sige, at det helt var de Tal, vi regnede med i Sommer, da Overenskomsten blev sluttet mellem Regeringspartier og Oppositionspartier, men jeg tror, jeg har Lov til at sige, at det er et stærkt Vidnesbyrd, at den Paastand, man ofte ser fremsat, om, at f. Eks. mit Parti vil udnytte den nuværende Situation til at forringe Arbejdsløshedsloven og andre sociale Love, ikke er rigtig, og det er endvidere et stærkt Vidnesbyrd om, at vi i den mest kritiske Tid i vor Historie overfor den vanskeligste Lov, der kan være Tale om, er gaaet den modsatte Vej. Og jeg har ogsaa Lov til at spørge Regeringen, om den kan nævne et eneste Land i Verden, hvor den permanente Lovgivning paa dette Omraade er blevet i saa høj Grad forbedret, som just Arbejdsløshedsloven er blevet det i Danmark. Regeringen skal derfor være varsom med at stille Krav om yderligere Understøttelser. Jeg tror ikke, at dette er Vejen. Naturligvis, Vanskelighederne er overmaade store, men dog ikke større, end vi kendte dem og anede i Sommer.

Naar Regeringen vil stille Forslag om Arbejdstid og Overarbejde — Statsministeren udtrykker det paa den Maade, at i det Øjeblik Forhandlingerne mellem Organisationerne ikke kan føre til Resultat, maa Lovgivningsmagten træde til —, tror jeg, det vil være tilraadeligt at sige til Regeringen, at den paa dette Omraade maa være forsigtig, overmaade forsigtig. Paa mit Partis Vegne tror jeg, jeg kan sige, at Regeringen ikke kan vente vor Medvirken til noget saadant. Jeg vil yderligere sige til Regeringen, at selv om den er saa inderlig overbevist om, at det Flertal, de Radikale og Socialdemokraterne har, aldrig nogen Sinde kan gaa tabt, saa ved det ærede Medlem